

ԵՐԵՎԱՆԻ ՆԱԽԱԳԻՐ ԳՐԱԿԱՆ ՍԱԽՈՒՆ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 բուրձի կէս տարվանը 6 բուրձի... Առանձին համարները 5 կոպէկով...

Ստացարկութիւնը բաց է առաւոտեան 10—2 ժամ... (բացի կիրակի և ասն օրերէն)...

Կերակուհի, հոկտեմբերի 31-ին. Ն Ե Ր Ս Է Ս Կ Ա Ի Ք Ե Ա Ն Տ Ի
Մեր հասցէն. Типизация, Редакция, Мпакъ. համար № 15, Reduction, Mshak. Տէլի քոն Ռ 25:

աչքով է նայում կառավարութեան ձեռք... արած միջոցներին. բայց վերջնական արդյունքներ դեռ չէ տուել:

Մակեդոնական շրջանում սկսում են նորից նկատուել բարեկեցութեան թիւրքերի... զփուլարութիւններ է յարուցանում...

ՌՈՎԱՆԻ ԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքական տեսութիւն — ՆԵՐՔԻՆ ՏԵ. ՍՈՒԹԻՆԸ. Գաւառացիները պիտի հայտնուին...

ԲԱՆԱԴԱՐԱՆ ԳՐԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Պատերազմական բեմից գուրու վերջին օրերը տեղի ունեցան մի քանի դէպքեր...

Միացեալ նահանգները նախագահ Րուզվելտը վերընտրուելէ կրկին նախագահ Ամերիկայի մեծ հասարակականութեան...

ղաքացիներ, նոյնպէս մասնակցեցին ընտրողական ժողովներում: Հայկական ընտրողները մեծադուր մասը պաշտպանում էր Րուզվելտի թեկնածութիւնը:

Եւրոպական ցամաքում բաւական մեծ խօսակցութեան առարկայ դարձաւ այն անախորժ դէպքը, որ տեղի ունեցաւ Աւստրիայի Ինսբրուկ քաղաքում: Հետագիւրերը հարգուցին, որ այդ քաղաքում զերմանացիները յարձակուեցին իտալական ուսանողների վրա և զրանով բողոք յայտնեցին իտալական լեզուով գաւառիստութիւնների դէմ և Կարլսբադում: Ինչն է սակայն ընդհարումի պատճառը: Անինչ: Աւստրիայում ներկայումս կան մօտ 800,000 հողի իտալացիներ: Վաղուց հարց էր յարուցւում իտալացիների բարձր կրթութեան համար ֆակուլտետներ ունենալ: Իտալացիները ցանկանում էին, որ այդ ֆակուլտետները բացվին Տրիեստ քաղաքում: Իսկ Աւստրիական կառավարութիւնը, քաղաքական որոշ նրկատուններով, չէր ցանկանում Տրիեստում ունենալ իտալական բարձր կրթութեան, ուստի համաձայնեց բանալ իտալական լեզուով գաւառիստութիւնների Ինսբրուկի համալսարանում: Ինսբրուկը զբաղւում է Տրիստի շրջանում, որտեղ ուսեց է գերմանական տարրը: Ինսբրուկում իտալական ֆակուլտէտ բանալը կանաւնութիւն չէր գտնում ոչ իտալացիներին և ոչ գերմանացիներին կողմէ: Այնուամենայնիւ իտալացիները մի որոշ թիւ ուսանող զովց իտալական ֆակուլտետում: Գերմանացիները սկսեցին հալածել իտալական ուսանողներին և ստալ ընդունալ այն անախորժ ընդհարումները, որոնց մասին յայտնեցին հեռագիրները: Ֆրանսիայում պաշտօնական ընթացք է ստանում հողերականութեան իրաւունքների սահմանափակման ծրագիրը: Այդպիսի ժողովի մեծամասնութիւնը հայտնաբերեց մէջ էր և մեր ծանօթ մէջէն Քլերիսը, որ այժմ գործել էր հաշի Քլերիս, իսկ ընդառաջ գնացողների թում կար և հաշի Արբասը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՆԱԴԱՐԱՆ ԳՐԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԻԷՍԸ ՀԱՅՈՑ ԲՆՄՈՒՎԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆ ԲԵՆԵՆԻՆԻՆ

Մանկից թիչ յարմարում է իշխ. Սուլթանովի պէնսային լեզունը անուր: Հեղինակը ազատ կարող էր կրել իր գրածան պատմական իրողութիւն» անունով: Գուցէ նրանից է, որ նա ասած չէ դրել իր երկեակալութեանը և ստեղծել է մի ազգի պոլիթիան ամենատաղի պայմաններ: Բայց նա մոռացել է, որ այժմ ամենամտազ Երկալայութիւնն անկարող է վերաբարձրել այն զարնուրների ոչ բերթութիւնը, որը կազմում էր վրաց զգրի գոյութիւնը մի շարք գրքերի ընթացքում: Գուցէ լաւ չը գիտէ իր երկրի անջալը կամ չէ վստահանում ժամանակագիրներին: Ե՛րկան — պատմախառնում է արտասուք թափելով Անաուրի տարուտը Անանիա Գլխան Գարթալիայի կառավարչի հաւատարմութիւնը զաւճան Օթար-Բեգին — ձիւր բերել ենք, բայց աղջիկներ չը կան. այս սարբի բոլոր գեղեցիկ աղջիկներին մեր գաւառում առանգեցին Սուլթանի մարդիկ: (Նա վախում է սուղ հրօսակները. աղջիկներ հարկատու էին շահին, նրա պաշտօնակալներին ընծայ ուղարկելու համար): Միթէ այս տեսակ երկայթը լեզունը էր Վրաստանի համար:

չը նայելով որ Չուովի նախատեսակն է, հրաժարում է բնու գահը չը խփել: Կաթողիկոսը մոռանում է այդ հրամանը տալ իր սկզբնական կեղեցիկ ժամանակին: Յանկարծ Սուլթանը լսում է մի գահի ձայն և ցնցում է: Վեզերը սարսափահար է հետևանքների համար, վախելով իր անձի մասին: Աշխատում է բացատրել թիւրքականութիւնը: Ոչինչ չի օգնում: Կաթողիկոսը սրբախոյտող է լինում: Գրամայի նոյն իսկ այս կտորը լեզունը չէ Վրաստանի ոչ հետո անցելի վերաբերմամբ:

Հեղինակը մանաւանդ կարող էր վտան լինել իր գրածի երկեակալութեանց հետո լինելու մասին, եթէ յիշէր, որ նոյն «Երկեակալ» ոչ սակաւ սուկալի կերպարանը դեռ մեր օրերում շարունակվում է Վրաստանի գրքերէ ի վեր բաղդակից մի երկրի նշանաւոր մասում միևնոյն պատճառներով, միևնոյն տարրեր լի տակ: Նրա լեզունը այսուհետ նոյն իսկ չը կան դէպքեր Ուրֆայում կատարված ողբերգութեան նման: Բայց խնդիրը անուան մէջ չէ: Չարմաւակի յաջողութեամբ Բիշան Սուլթանովը պատկերացրել է վրացի ազգի պատմական մի երկարատև շրջան բնորոշ դէմքերով, բնորոշ երկայթներով: Գաղաութիւնը, բնականութիւնը առաջադեմութեան նման բարձր է վալիլիցիաներ չուներ: Հիմնված լինելով անսանկան հոգեբանութեան վրա, այսինքն երբ մարդ աւելի մօտենում է անբան էակի բան թէ բանալայի, գաղաութիւնը ամեն տեղ իր արտայայտութիւններով նոյնն է, չնչին տարբերութիւններով: Ինչպէս տարրական է գաղաութեան հոգեբանութիւնը ընդհանրապէս, նոյնպէս տարրական են նրա արտայայտութիւնները: Եթէ մի ցեղ կանգ է առել մի նախնական շրջանի վրա, առաջադեմութեան նշաններ չի ցոյց տալիս, միշտ նրա բացասական և աւերելի գերը անփոփոխ է մեծ նոյն իսկ ձեւերով, անկախ ժամանակից, անկախ տարածութիւնից: Այն օրվանից, երբ Ռուսիան օրգուները խորակայեցին Արևմտեան Ասիայի քաղաքակրթութիւնը, կուլտուրական ազգերի մնացորդները դարձան նրանց ստորադրեալները, երկար գրքերի ընթացքում, սկսած Կուրի ափերից մինչև Միջերկրականը կատարվում էր մի և նոյն գրածան: Եթէ մի բան աւելացաւ դա մուսուլմանական ֆանատիկն ստեղծուել էր, որն այդ բոլորի վրա աւելացրեց բնութիւն և խղճի դէմ: Եւ միտեսակ հեծում էր ամբողջ արևմտեան Ասիան, հեծում է նրա զգալի մասը և այժմ միևնոյն հարւածներէց, մի և նոյն վշտերից:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

Հ Է Յ Դ Ա Ր Շ Ա Ը (Պարսկական կեանքից)

Մեր պատմած դէպքերից յետոյ անցել էր մի ամբողջ տարի: Մի գարնանային առաւօտ Թէհրանի փողոցների մէջ դարձեալ մեծ շարժումն էր կենդանութիւն էր տիրում: Այդ օրը քաղաքը պետք է մտնէին գավառները (ուխտաւորները) և ժողովուրդը շտապում էր նրանց ընդունալ, որը օրհնեալ նուիրական հողից մի բուռ ընդունելու, որը իր սրբելուն, ազգականին, ընկերին ողջագործելու: Զավարների խումբը, գեղեցիկ երկվարների վրա նստած, զրոյակը ձեռքին բռնած, չափունների առաջնորդութեամբ, պատրաստվում էր մտնել քաղաք, ժողովրդի խումբը բազմութեան ուղեկցութեամբ: — Սալաւաթ, սալաւաթ, թողում էին աղազակներ ամեն կողմից: — Ձեր ուխտը ընդունելի լինի: — Դուք ևս արժանանալ մեծ պատուին և շը նորհին, պատասխանում էին գավառները:

Չավարների մէջ էր և մեր ծանօթ մէջէն Քլերիսը, որ այժմ գործել էր հաշի Քլերիս, իսկ ընդառաջ գնացողների թում կար և հաշի Արբասը: Երբ շաուզը բարձրաձայն, երգեցողութեամբ արտասանեց և հաշի Քլերիսի անունը, սա իջաւ ձիւց ու ամենից առաջ ողջագութիւց հաշի Արբասի հետ: — Ես քեզ համար ազօթեցի, հաշի Արբաս, մեծ Մարգարէի գրեգմանի և Քաթաբայի նուիրական վէժի վրա, առաջ հաշի Քլերիսը: — Ուխտը ընդունելի և թող Ալլահը երկրորդ անգամ արժանացնէ քեզ այդ մեծ շնորհին, պատասխանեց հաշի Արբասը, և ձեռքի բուռը դէմ արեց փոքրիկ սրուակին, որից հաշի Քլերիսը մի քանի կաթիլ նուիրական շուրկաթեցրեց, որով հաշի Արբասը շիեց երեսը և մօրաբը: — Քեզ շատ և շատ բարևներ է անում Հէյբար-Շահը, առաջ հաշի Քլերիսը և քեզ համար մի քանի արձաւ է ուղարկել: — Որքանք տեսար նրան, ինչպէս է, առողջ է և ուղի, շտապով հարցրեց հաշի Արբասը: — Ես նրան տեսայ Համադանում, որտեղ խօսեցան սկսել է կոտորածներ անել և Հէյբար-Շահը գարմանակի, հերոսական գործեր է կատարում: Կարծիք ևս երկեակալի, որ նա երկայթաւոր մարդկանց ազատել է մահից:

Ինձ պատմեցին, որ մի աղբառ համուրի (հըբէտայ) բռնվել էր խօսեցալից. ոչ ոք չէր մօտենում. ամենքը փախել էին և հիւանդ հրէան մնացել էր անօգնական և անտէր. Հէյբար-Շահը գնում է նրա մօտ, սկսում խնամել, դուր եր աղ, տրոբել, շիկել մարմինը և հրէան անողջանում է: Քաղաքի մուշթէյիլը սաստիկ բարկացել էր Հէյբար-Շահի վրա, որ նա անհաւատ և մուսուա չուրդերի հետ շիկելով, պղծում է իրան, բայց նա պատասխանել էր. «մի մոռացիր, մուշթէյիլ, որ Մուսան և Իրան (Մուսլէսը և Յիսուսը) հրէաներից են գուրս կեղև և թօլարթը (Աստուածաշունչը) հրէաների ս. Գիրքն է. հրէան նոյնպէս Ալլահի ստեղծածն է: — Այս, ես շատ վախենում եմ, որ Հէյբար-Շահը իր պլիխն մի ցաւ կը բերէ, — ասաց հաշի Արբասը — բայց ասն, ինչորմ, հաշի Քլերիս, գավառների մէջ հիւանդացածներ չը կան կամ ճանապարհին բռնվողներ չըլան: — Ինչպէս չէ, տասը հօգի բռնվել էին Հաւաղանում և ճանապարհին մեռան. ասն նըբնաց շորերը. տես, այնտեղ սուգ են անում. երկի մայրը, կինը կամ բայերն են: Թօսակցութիւնը տեղի էր ունենում քաղաքի մուտքին կէջ դաշտի վրա, ուր գավառները իջել էին մի քնի հանգաւտանալու և ընդառաջ եկողներին ընդունելու, որպէս զի ապա, հան-

